

NAGY LÁSZLÓ (1925-1978)

KISCSIKÓ-SIRATÓ

Fehér volt az anyád, te meg fekete,
 anyádat elásták, de te nem tudtad,
 lefeküdtem melléd, simogattalak,
 sajnáltalak téged, bársony-kiscsikó,
 puha volt a füled, mint a kisnyulé,
 nyakadon a csengő piros szalagon,
 de te nem csengettél, bársony-kiscsikó,
 szívedet hallgattam, alig dobogott,
 tartottam orrodhoz gyenge tollpihét,
 tollpihén a leked alig remegett,
 sirattalak téged, bársony-kiscsikó,
 nem kellett már neked a dudlis üveg,
 inkább földhöz verted halántékosodat,
 tejfoggal haraptad piros nyelvedet,
 siratlak, siratlak, bársony-kiscsikó,
 bőrdet lehúzták, szárítják napon,
 sírodat megásták a meggyfák alá,
 gyöngye a te csontod, mint a babáké,
 a hajnali harmat széjjel őröli,
 bőrdből csinálnak fekete sipkát,
 drága bőrtarisznyát borosüvegnek,
 siratlak, siratlak, bársony-kiscsikó,
 a gyenge lucernát nyulak csipkedik,
 ott ficáncolsz te a csillagok között,
 onnan megrugdosod az én szívemet,
 minden reményünket befödi a hó,
 siratlak, siratlak, bársony-kiscsikó.

EGYÜTT

EGYÜTT 2013 / 6

EGYÜTT

IRODALOM * MŰVÉSZET * KULTÚRA

2013
6A MAGYAR ÍRÓSZÖVETSÉG KÁRPÁTALJAI
ÍRÓCSOPORTJÁNAK FOLYÓIRATA* XI. ÉVFOLYAM